

PROSTO O WYSTAWIE

TYTUŁ	 Ludzie i Marionetki. W dialogu z Witoldem Wojtkiewiczem
PREZENTOWANA ARTYSTKA	 Wiesia Hołyńska
MIEJSCE	 Muzeum Współczesne Wrocław
CZAS TRWANIA WYSTAWY	 12.5 – 11.8.2025
KURATORKA	 Elżbieta Łubowicz

Obrazy Witolda Wojtkiewicza namalowane ponad sto lat temu są inspiracją dla Wiesi Hołyńskiej. Artystka wykonuje fotografię inscenizowaną. Tworzy tło (scenografię), stroje (kostiumy) i zaprasza aktorów, którzy pozują do zdjęć. Ustawia ich tak, aby układem przypominali wybrane dzieło Wojtkiewicza. Dzięki łączeniu dawnego malarstwa z nowoczesną fotografią możemy zauważyć, że to, co chciał nam przekazać malarz, wciąż jest warte zastanowienia.

W malarstwie wszystko jest w pewnym sensie sztuczne – stworzone z barwnych plam farby. W fotografii inscenizowanej niektóre elementy tła, stroje czy ludzie są prawdziwi – zatrzymani w kadrze. Dlatego to co u Wojtkiewicza jest rodzajem opowieści, u Hołyńskiej przypomina wydarzenie teatralne.

Role marionetek, lalek i arlekinów grają osoby z niepełnosprawnością intelektualną – podopieczni autorki z zajęć arteterapii. U Wojtkiewicza postacie zmagają się z odrzuceniem i samotnością, co jest częstym doświadczeniem osób z niepełnosprawnością. Na fotografiach Hołyńskiej, rzeczywiste doświadczenie miesza się ze sztuką. Osoba odgrywająca króla, w jednej z inscenizacji przyszła na plan ze złamaną nogą. Mężczyzna był zmartwiony, że uraz wykluczy go z wystąpienia w projekcie. Tymczasem, smutek mu towarzyszący okazał się dokładnym odwzorowaniem emocji z obrazu.

Wiesia Hołyńska, odwołując się do Wojtkiewicza, odwraca sens jego obrazów. Pokazuje, że mając w życiu pewne ograniczenia, wciąż jesteśmy w stanie zrobić coś ważnego, cennego i dobrego. Życie kończy się, ale to, co pozostaje: czułość i troska pozostają.

